

Зеновія Сеньків

старший викладач кафедри дизайну та основ архітектури,
Національний університет «Львівська політехніка», Львів
e-mail: senkiv.zenia@gmail.com
orcid: 0000-0002-0032-0050

ДО ПИТАННЯ ПРО АРХІТЕКТУРНИЙ ОБРАЗ ЦЕРКВИ св. ТРІЙЦІ У ПЕРЕМИШЛІ

© Сеньків З., 2020

<https://doi.org/10.23939/sa2020.02.170>

На основі аналізу іконографічних та архівних матеріалів здійснено порівняльну оцінку аргументів щодо ймовірного зовнішнього вигляду храму св. Трійці у Перемишлі. Зокрема, розглянуто питання об'ємно-просторового вирішення, планувальної структури, матеріалу будівництва.

Ключові слова: церква св. Трійці, іконографія, Перемишль, графічна реконструкція.

Постановка проблеми

Топографія та архітектура сакральних споруд східно-християнської традиції у Перемишлі, що був значним центром релігійної та адміністративної влади у західній частині Галицької Русі та Руського Воєводства, досі залишається мало дослідженою. Окремі фрагменти інформації розпорошені по різних історіографічних та публіцистичних матеріалах. Головна увага в них концентрується на діяльності духовенства, братств, освітніх установ, хронології судових суперечок та специфіці земельної власності.

В той самий час архітектурний аспект цих втрачених будівель науково зовсім не вивчений. Очевидно, причиною цього була нестача іконографічних, археологічних та описових матеріалів. Серед такого роду об'єктів, церква Трійці, що знаходилась безпосередньо за Львівською брамою, в районі початку нинішньої вулиці Баштової, вирізняється відносно більшою кількістю візуальних матеріалів, які дозволяють висловити припущення щодо її планувальної, об'ємно-просторової структури та архітектурного вирішення.

Аналіз джерел та публікацій

Джерела, що стосуються історії та архітектури храму св. Трійці у Перемишлі, можна поділити на три категорії.

а) Згадки в архівних джерелах, що стосуються історії міста, господарських взаємин між різними суб'єктами права, однією зі сторін яких виступає клір дотичних до споруди, чи монастиря, який розташовувався при ньому. Саме серед цієї категорії знаходяться перші згадки та вихідний матеріал для подальших аналізів та узагальнень.

б) Історіографічні публікації краєзнавчого характеру, в яких містяться перші спроби синтезу вже відомої раніше та отриманої пізніше інформації. До таких матеріалів, передовсім, відноситься місяцеслов руського кафедрального собору “Перемышлянинъ” за 1852 рік (*Перемышлянинъ*), дослідження Ю. Никоровича “Церкви та монастирі Перемишля та Перемиської єпархії” 1879 року (Никорович Ю., 1999), книга Л.-А. Гаузера “Монографія міста Перемишля” видана у 1883 році (Hauzer L. N., 1883) та ряд пізніших досліджень, наприклад М. Ваврика (Ваврик М., 1967) і М. Голубця (Голубець М., 1928).

в) Іконографічні матеріали, на яких зображено споруду в період її існування. До них належить, передовсім, зображення облоги Перемишля військами угорського князя Юрія II Ракоци у 1657 році, та ряд пов'язаних з нею інших графічних інтерпретацій об'єкту. Дане зображення відоме у двох редакціях. Перше зберігалось у ратуші, друге – у Францисканському монастирі. Оскільки, друге вважається пізнішим, та відноситься до початку XVIII століття, то перше – старше. Його, орієнтовно, можна віднести до періоду, що безпосередньо слідував за самою облогою, тобто до кінця, або другої половини XVII століття.

Виділення невирішених питань

З огляду на відсутність будь-яких наукових досліджень, що стосуються відтворення образу церкви св. Трійці у Перемишлі, досі не вирішеними залишаються наступні питання:

а) визначення придатності існуючих іконографічних матеріалів для візуального відтворення архітектурного образу споруди;

б) візуальне відтворення зовнішнього вигляду храму, при виявленні його достовірних елементів у описово-іконографічних матеріалах.

Мета статті

Метою статті є визначення відповідності автентичному образу будівлі церкви св. Трійці у Перемишлі збереженого іконографічного матеріалу, та спроба графічної реконструкції його гіпотетичного архітектурного вирішення.

Виклад основного матеріалу

Топографія та архітектоніка сакральних об'єктів східно-християнської традиції у Перемишлі зазнала впродовж історії міста, як мінімум, двох значних трансформацій. Перша (кін. XIV ст. – XV ст.) пов'язана з політичним занепадом Галицької Русі та експансією римо-католицької церкви і польської держави. В цей час відбувається заміщення східно-християнських церков латинськими та видалення руської присутності на периферійні ділянки міста. Друга пов'язана із занепадом Польського королівства, як складової частини Речі Посполитої. Після її поділу між сусідніми державами, першими кроками нової австрійської влади була оптимізація видатків шляхом скасування надмірної кількості релігійних споруд (“Йосифінська касата”). В цей час відбувається ліквідація тих східно-християнських храмів та монастирів, які розташовувались на периферії, відразу за мурами магдебурзького міста.

Хоча в попередніх дослідженнях, як найпершу згадку про церкву та монастир св. Трійці у Перемишлі наводиться 1611 рік (Стечик, 2014), перші архівні матеріали, що стосуються храму, відносяться до кінця XVI століття (1586 р.) (Akta dotyczące cerkwi św. Trójcy w Przemyślu). Разом з тим, археологічні дослідження, які проводились в районі існування споруди (на вул. Дворського 4 і 6), виявили артефакти княжої доби, що свідчать про існування тут цвинтаря з досить заможними похованнями (Zietal, 2012). Заможні верстви населення часто ховали коло сакральних, в тому числі монастирських споруд. Зокрема, така знахідка дозволяє припустити, що початки церкви св. Трійці відносяться ще до давньоруської епохи. Оскільки в умовах тогочасного Польського королівства будівництво нових східно-християнських сакральних об'єктів було формально заборонено, а церква вже існувала щонайменше на межі XVI–XVII століть, таке припущення виглядає достатньо вірогідним.

Основною задачею, що постає в контексті церкви св. Трійці у Перемишлі, є оцінка достовірності існуючих іконографічних матеріалів та їхньої придатності служити надійною основою для відтворення архітектурного вигляду споруди. У цьому сенсі, найбільшою цінністю є, вже згадане вище, зображення облоги міста військами Юрія II Ракоци 1657 року, що зберігалась у ратуші, а зараз перебуває у Музеї Перемиської землі. Копія цього малюнка, яка знаходиться у францискансь-

кому монастирі, датована початком XVIII століття. Отже, можна твердити, що прототип, збережений у музеї, був створений у другій половині XVII століття. Тобто в період, який безпосередньо слідував за змальованими подіями, ймовірно їх сучасником. Малюнок представляє Львівську браму, район Владиче та передмістя. Видно зображення кількох церков та костелу Реформатів. Церква Трійці знаходиться на пагорбі в оточенні деяких допоміжних споруд (рис. 1).

Силуети споруди досить розмиті, а плями полум'я, що огортає верхню частину будівлі, заважають оцінити характер їх об'ємно-просторового вирішення. З огляду на низьку якість зображення, можна констатувати, що здійснення детальнішої реконструкції вигляду споруди виглядає вкрай складним завданням. Оцінка стану зображення, однак, дозволяє припустити, що втрата якості зображення церкви Трійці могла статись внаслідок пізніших реставрацій та відновлень. Підтвердженням цього, до певної міри, є прорис зроблений з цього зображення Гаузером, який він зробив для ілюстрації своєї "Монографії міста Перемишля", яка вийшла у 1883 році, як було згадано. На прорису Гаузера, видно значно більшу кількість деталей та архітектурних особливостей будівлі. Ймовірно, в результаті однієї з пізніших реставрацій картини, обриси храму були розмиті та узагальнені, в тому числі і посиленням плям, які зображають полум'я від пожежі. Подібний прийом особливо помітний у другому, більш пізньому зображенні сцени облоги Перемишля 1657 року, що розміщений у францисканському монастирі, де обрис церкви св. Трійці повністю покритий полум'ям, а самі контури будівлі помітні лише при детальному розгляді.

Таким чином, прорис, зроблений Гаузером, можна вважати, на даний час, найбільш близьким до достовірного образу споруди (рис. 2). Пізніші її зображення, також зроблені Гаузером для розміщеної у "Монографії" панорами, мають стереотипний характер, та багато в чому відрізняються від того, який можна побачити у сцені облоги 1657 року.

Рис. 1. Центральний фрагмент зображення облоги Перемишля військами князя Юрія II Ракоці (орієнтовно друга половина – кінець XVII ст.): 1 – церква св. Трійці, з певними прилягаючими будівлями, у верхній частині будівлі видно язика полум'я; розташування будівлі – вітарем на схід і вхідною групою до "Добромиської дороги"; помітний справжній характер схилу рель'єфу; 2 – монастир Реформатів; 3 – дерев'яний елінг для човнів на березі Сяну; 4 – собор Івана Хрестителя у районі Владиче в межах мурів; 5 – церква св. Миколая на Підгір'ї

Рис. 2. Прорис зображення церкви св. Трійці, зроблений Л.-А. Гаузером з оригінального малюнка – половини XVII ст. Помітна тектонічна структура з трьох різно-великих об'ємів, контури купольних завершень, частини прицерковних приміщень

Хоча деталізація та масштабність все ще досить низька, за рівнем передачі історичної достовірності та характером відтворення головних рис об'ємно-просторового вирішення, зображення може вважатись достатньо повним для роботи з відтворення його автентичного візуального образу.

Останнім завданням, яке слідує з наведених вище досліджень, та поставлене у цій статті, є окреслення основних рис, відтворення оригінального образу цієї втраченої будівлі. В зв'язку з цим постає кілька проміжних завдань, а саме визначення: а) матеріалу, з якого було зведено будівлю; б) пропорційності та співвідношення різних структурних частин храму (притвору, нави, вівтаря); в) характеру купольного завершення споруди.

Серед цих завдань перше має опору в джерелах, які недвозначно говорять про те, що споруда була дерев'яною, хоч і великою за розміром. Факт, що пожежа у будівлі виникла в період її використання в якості військового складу, може свідчити про останній як ймовірну причину загоряння, але те, що споруда зазнала таких сильних руйнувань і повністю припинила існування, скоріше підтверджує дані про її дерев'яну архітектуру.

Разом з тим, ці описи стосуються будівлі, яка виникла вже після руйнування військами Юрія II Ракоци. Тому постає питання – яка з будівель, рання чи пізніша зображена на малюнках XVII–XVIII століть? З історії братства, яке існувало при храмі, відомо, що після руйнування 1657 року, довгий час відбувався збір коштів на відбудову. З врахуванням часу на будівництво, можна допустити, що спорудження нової будівлі та виконання малюнку із зображенням облоги, проходили приблизно в один і той самий час. Тому, з однаковою ймовірністю художник міг зобразити як храм, що ще залишався в пам'яті тодішнього покоління, так і новий, процес зведення якого міг вже завершитись, або завершувався.

Вирішити проблему того, який саме з хронологічно відомих храмів зображено на малюнку 1657 року можна лише на основі факту відмінностей між церквами, які виникали внаслідок одноразового будівництва і тими, які розбудовувались поступово, доростаючи в різний час тими чи іншими прибудовами. Якщо брати за основу пізніші, довільні інтерпретації споруди, що з'являються у книзі Гаузера, можна зробити однозначний вибір на користь пізнішої споруди. Однак, аналіз як оригіналу так і його прорису дають дещо інший результат. Хоча пізніші автори стверджують, що обидві були дерев'яними, на малюнку облоги 1657 року муровані та дерев'яні

споруди чітко відрізняються. Це помітно, наприклад, на зображенні дерев'яного елінгу для човнів, зображеного на передньому плані сцени, виконані коричневим кольором (рис. 1, позн. 3), також добре помітною є різниця між дерев'яним (гонтовим) покриттям Львівської вежі (тим самим кольором) та червоним черепичним дахом костелу Реформатів. Муровані споруди зображені білим кольором, серед них і церква Трійці. Крім того, в архітектурному вирішенні храму відсутнє периметральне опасання, що є притаманною ознакою дерев'яного сакрального зодчества Прикарпатського регіону.

В цьому випадку, постає питання: якщо до 1657 року будівля була мурована, то чи могла вона повністю зникнути під час облоги? Ймовірність повної руйнації кам'яної споруди внаслідок облоги Юрієм II Ракоци, підтверджує історія сусіднього костелу Реформатів. У 1645 році було завершено будівництво мурованої будівлі, яка була повністю зруйнована під час облоги, а рештки демонтовані за рішенням магістрату, оскільки під час облоги будівлі костелу та монастиря використовувались угорцями як опорний пункт для нападів на місто (Jaroszczak P., 2000). Оскільки церква Трійці у оперативному відношенні знаходилась у тому ж становищі, що і костел Реформатів, її роль могла бути подібною, а рішення про будівництво дерев'яної будівлі на місці старої, пов'язаним із побоюваннями магістрату повтору цієї ж ситуації, яка склалась у 1657 році.

Аналіз прорису Гаусера, дає підстави говорити про існування ознак етапного, а не одноразового будівництва храму. На це вказує очевидно нижча висота притвору відносно нави, але і вівтарної частини, що переважно відбувалось при пізнішій добудові цієї частини до основного об'єму. Прикладом може служити, добудова притвору у церкві Воскресіння Господнього у Старій Солі, що була здійснена приблизно в той самий час, до якого відносяться перші згадки про перемиський храм св. Трійці (Слободян В., 2015). Вівтарна частина і нава мають однакову висоту, проте перша – помітно меншу ширину. Натомість, при меншій висоті притвору, його ширина здається такою ж як і нава, що нагадує подібне рішення у церкві Трійці в Нижанковичах (за 9 кілометрів південніше Перемишля) (рис. 3).

Загальна об'ємно-просторова композиція храму св. Трійці багато в чому нагадує церкву Благовіщення у Городку (рис. 4), що була споруджена у 1633 році, а також церкви св. Трійці у Щирці XVI століття. Обидві початково мали дерев'яні верхи, розміщені на кам'яних стінах. Церква у Щирці, однак, згодом зазнала серйозних модифікацій і лише у 1990-х роках їй надали вигляду наближеного до оригінального.

Рис. 3. Храм св. Трійці в Нижанковичах, є прикладом примикання значно нижчого притвору до вищої нави, при їх однаковій ширині

Рис. 4. Церква Благовіщення у Городку, є прикладом, побідного загального об'ємно-просторового рішення, як і у церкві св. Трійці у Перемишлі

Порівняно з цими аналогами, відмінністю храму в Перемишлі, як це впливає зі сцени облоги 1657 року, була рівно-високість вівтаря та нави, що загалом менш характерно для галицької традиції сакральної архітектури. В пошуках пояснення цього факту, можна припустити схожість еволюції храму св. Трійці у Перемишлі, з однойменним храмом у Нижанковичах, про який вже йшлося вище. В обидвох місцях вівтарна апсида могла раніше бути самостійним об'єктом-ротондою, до якої згодом було добудовано інші елементи споруди – спочатку наву, а згодом притвор (Диба Ю., 2005). При наявності археологічно підтверджених даних про існування обох цвинтарів XII століття, гіпотетично вірогідним виглядає припущення, що така ротонда була каплицею при монастирі та цвинтарі, датування якої можна віднести ще до княжих часів. На жаль, руйнування археологічного шару, яке мало неминуче відбутись при будівництві на місці церкви житлового будинку (за нинішньою адресою: Ю. Словацького, 13), не дозволяє сподіватись на вирішення цього питання.

З огляду на наведений вище аналіз, ймовірною є наступна реконструкція архітектурного образу нині не існуючої церкви Трійці у Перемишлі. Храм розташовувався на пологому плато, що під невеликим ухилом спускалось у східному напрямку. Зорієнтована споруда була відповідно до східної традиції входом до заходу, і вівтарем до Сходу, за невеликим відхиленням на північний-схід (~10–15°). У плані це був прямокутник утворений злиттям нави і притвору, до якого прилягала зі сходу велика апсида вівтаря. В об'ємно-просторовому відношенні, храм становив брилу, утворену ступінчатою масою нави і притвору, з яких останній був значно нижчим, та високої вівтарної абсида, що досягала висоти нави. Завершення храму було триверхим, однак кожен з верхів мав свої конструктивні особливості. Нижчий притвор був покритий, ймовірно пологішим дахом, наметового характеру, вівтар – півсферичним куполом із сигнатурою, а нава мала перехідний восьмигранник, який служив основою для напівсферичного купола з розвиненою подвійною сигнатурою. Всі верхи були дерев'яними. З кожного боку нави містились два віконних прорізи. Також віконні прорізи були у вівтарній частині та трохи менші за висотою у притворі (рис. 5). Конструкція споруди, що існувала до облоги міста військом Юрія II Ракоци, могла бути як дерев'яною так і мурованою. На користь останньої версії говорить іконографічний матеріал та існуючі архітектурні аналоги хронологічно співмірні з храмом Трійці у Перемишлі – церква Трійці у Щирці, Благівіщення у Горюху, Трійці у Нижанковичах.

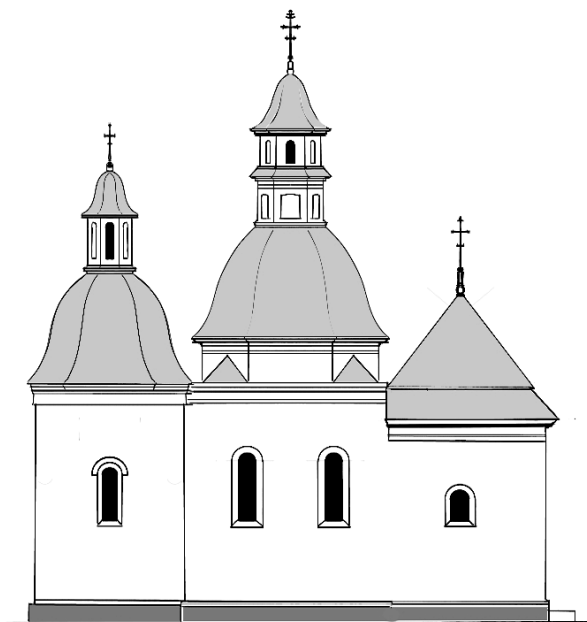

Рис. 5. Графічна реконструкція ймовірного зовнішнього вигляду північного фасаду церкви св. Трійці у Перемишлі, станом на XVII століття, на основі проаналізованого іконографічного матеріалу.

Версія автора 2020

Висновки

1. Наведено коло іконографічних матеріалів та хронологію їх виникнення. Виділено ті зображення, які можна вважати найбільш близькими до автентичного вигляду втраченої будівлі. Ними виступають: малюнок облоги Перемишля військами князя Юрія II Ракоци, який містить інформацію про матеріали та колористику споруд Львівського передмістя та прорис цього ж малюнку, зроблений для книги Л.-А. Гуазера “Монографія міста Перемишля”, що дає уявлення про деякі риси архітектурного вирішення будівлі.

2. На основі проведеного аналізу окреслено гіпотетичний вигляд будівлі станом на XVII століття. Відповідно до нього, у плані храм становив прямокутник, утворений злиттям нави і притвору, до якого прилягала зі сходу велика абсида вітваря. В об’ємно-просторовому відношенні мав вигляд масиву, утвореного ступінчатою масою нави і нижчого притвору та високої вітварної абсида, що досягала висоти нави.

Кожен з трьох верхів мав свої конструктивні особливості. Нижчий притвор був покритий, ймовірно пологішим дахом наметового характеру, вітвар – півсферичним куполом із сигнатурою, а нава мала перехідний восьмигранник, який служив основою для напівсферичного купола з розвиненою подвійною сигнатурою. Всі верхи були дерев’яними.

Бібліографія

Akta dotyczące cerkwi św. Trójcy w Przemyślu – ekstrakty z ksiąg ławniczych i wójtowskich przemyskich oraz akta dotyczące Bractwa św. Trójcy, Archiwum państwowy w Przemyślu. No. ze sp. 148. No. serii 2.

Ваврик М. 1967 *Василіанські монастирі в Перемиській землі*. Перемишль. Західний бастион України: зб. матер. до історії Перемишля та Перемиської землі / за ред. проф. Б. Загайкевича. New-York-Philadelphia. С. 86–96.

Hauzer L. A. 1883. *Monografia miasta Przemyśla*. Przemyśl : Nakładem księgarni braci Jelenow.

Голубець М. 1928. *Перемишль*. Львів : Друкарня Ставропігійського інституту. С. 11.

Дибя Ю. 2005. *Українські храми-ротонди X – першої половини XIV століть*: навч. посібн. // Львів: Видавництво Нац. ун-ту “Львівська політехніка”, 2005. С. 44.

Zietal N. 2012. *W Przemyślu archeolodzy natrafili na średniowieczny cmentarz. Te kości mają 800 lat!* Nowiny 24.

Никорович Ю. 1999. *Церкви та монастирі Перемишля та Перемиської єпархії (передрук праці 1879 р.)* Лавра. № 11. С. 46–55. № 12. С. 50–5.

Orłowic M. 1917. *Ilustrowany przewodnik po Przemyślu i okolicy: z planem miasta, mapką okolicy i 63 ilustracyami w tekście*. Przemyśl : nakł. Zjednoczenia Towarzystw Polskich. S. 8.

Перемишлянинъ на рокъ 1852. Мѣсяцесловъ на лѣто от Рождества Христова 1852. Перемишль : Тип. русск. собора крылошан. С. 58–59.

Слободян В. 2015. *Українське сакральне будівництво Старосамбірського району*. Львів : Камула. С. 424.

Стечик Ю. 2014. *Василіанські монастирі міста Перемишля (XIV–XVIII ст.)*, Актуальні питання гуманітарних наук. № 8. Дрогобич, 2014. С. 57

Jaroszczak P. 2000. *Klasztor i Kościół Reformatorów pod wezwaniem św. Antoniego. Przemyśl*. [online] [Available at:] <<http://www2.kki.pl/pioint/przemysl/zabytki/koscioly/refor/refor.html>> [Accessed: 10 May 2020]

References

Akta dotyczące cerkwi św. Trójcy w Przemyślu – ekstrakty z ksiąg ławniczych i wójtowskich przemyskich oraz akta dotyczące Bractwa św. Trójcy, Archiwum państwowy w Przemyślu No. zesp. 148. No. serii 2.

Vavryk M. 1967. *Vasylianski monastiri v Peremyskii zemli*, Peremyschl. Zakhidnyi bastion Ukrainy: zb. mater. do istorii Peremyskhia ta Peremyskoï zemli / pid red. prof. B. Zahaikevycha. New-York-Philadelphia. С. 86–96.

Hauzer L.-A. 1883. *Monografia miasta Przemyśla*. Przemyśl : Nakładem księgarni braci Jelenow.

Holubets M. 1928. *Peremyschl*, Lviv : Drukarnia Stavropihiiskoho instytutu. S. 11.

Dyba Yu. 2005. *Ukrainski khramy-rotundy X – pershoi polovyny XIV stolit: navch. posibn*. Lviv : Vydavnytstvo NU “Lvivska politekhnik. 2005. S. 44.

- Zietal N. 2012. *W Przemyślu archeolodzy natrafili na średniowieczny cmentarz. Te kości mają 800 lat!* Nowiny 24.
- Nykorovych Yu. 1999. *Tserkvy ta monastyri Peremyshtia ta Peremyskoï yeparkhii* (peredruk pratsi 1879 r.), Lavra. No. 11. S. 46–55. No. 12. S. 50–5.
- Orłowiec M. 1917. *Ilustrowany przewodnik po Przemyślu i okolicy: z planem miasta, mapką okolicy i 63 ilustracjami w tekście*. Przemyśl : nakł. Zjednoczenia Towarzystw Polskich. S. 8.
- Peremyshtianyn na rok 1852. Misiatseslov na lito ot Rozhdestva Khrystova 1852. Peremyshtl : Typ. russk. sobora kryloshan. S. 58–59.
- Slobodian V. 2015. *Ukrainske sakralne budivnytstvo Starosambirskoho raionu*. Lviv : Kamula. C. 424.
- Stetsyk Yu. 2014. *Vasyl'ianski monastyri mista Peremyshtia (XIV–XVIII st.)*. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. No. 8. Drohobych. 2014. S. 57.
- Jaroszczak P. 2000. *Klasztor i Kościół Reformatów pod wezwaniem św. Antoniego*. Przemyśl. [online] [Available at:] <<http://www2.kki.pl/pioint/przemysl/zabytki/koscioly/refor/refor.html>> [Accessed: 10 May 2020]

Zenoviya Senkiv

Senior Lecturer in the Department of Design and Fundamentals of Architecture,
Lviv Politechnic National University, Lviv
e-mail: senkiv.zenia@gmail.com
orcid: 0000-0002-0032-0050

ON THE QUESTION OF ARCHITECTURAL IMAGE OF THE HOLY TRINITY TSERKVA IN PRZEMYSL

© Senkiv Z, 2020

The article deals with the issue of the lost heritage of the Eastern Christian culture of the city of Przemyśl. Being in the area of intense Latin religious expansion, the city underwent numerous transformations and changes, which led to the loss of almost the entire authentic layer relating to the most ancient and Rus' periods in its history.

The circle of iconographic materials and the chronology of its origin are given. Highlighted are those images that can be considered closest to the authentic look of a lost building. They are: a drawing of the siege of Przemyśl by the troops of Prince Yuri II Rakoczi, which contains information on materials and colors of the Lviv suburbs and a sketch of the same drawing made for the book by L.-A. Guser "Monograph of Przemyśl", which gives an idea of some features of the architectural design of the building.

A number of iconographic materials and a timeline of their appearance are indicated.

Highlighted are those images that can be considered closest to the authentic look of a lost building. They are: a drawing of the siege of Przemyśl by the troops of Prince Yuri II Rakoczi, which contains information on materials and colors of this suburb and a sketch of the same drawing made for the book by L.-A. Guser "Monograph of Przemyśl", which gives an idea of some features of the architectural design of the building.

On the basis of the analysis the hypothetical appearance of the building in the 17th century is outlined. According to him, plan of the temple was a rectangle formed by the merging of the nave and the vestibule, to which was adjacent from the east a large apse of the altar. In terms of space, it looked like an array formed by a stepwise mass of nave and lower vestibule and a high altar apse reaching the height of the nave.

Key words: reconstruction, church, iconography, Przemyśl.